

Już na nowennę biją dzwony

m.: (Ave Fatima)

1. Już na no-wen - nę bi - ją dzwo - ny, dźwię-kiem Ma-ry - i gło - szą cześć.

Mi - ło - ścią wie - czną lud na-tchnio - ny, spie-szy swe hoł - dy Mat - ce nieść.

Wzno-szą swe hym - ny u - wiel-bie - nia, pie-śni po-chwal - nych zgod - ny chór.

Ra-do-ści peł - ne dziek - czy-nie - nia, brzmią har-mo-nij - nym pie - niem wtór.

2. Już na nowennę biją dzwony, głos ich w srebrzystą płynie dal.
A przed ołtarzem lud ukorzony, Matce swej składa smutek, żal.
Prośby przedstawia, swe błagania, zdarzenia przykre, ciężki los,
czasem zakwilą ciche łkania, boleści czasem zadrży głos.
3. Już na nowennę biją dzwony, nieustający głoszą cud.
W kościele licznie zgromadzony swą dobrą Matkę sławi lud.
Z ambony płynie słowo Boże, świetlany Maryi głosi wzór,
nadzieję budzi, że wspomozę, gdyż Jej łaskawość sięga chmur.
4. Już na nowennę biją dzwony, rozbrzmiewa ich spiżowy głos.
W żłóbeczku Jezus Narodzony, ubogich ludzi dzieli los.
Maria ku Niemu głowę zniża, do serca tuli Dziecię swe,
do wszystkich ludzi się przybliża i wszystkim uśmiech Matki śle.